WHEN THE EASTERNER COUNTS ON THE WEST

Posted on December 22, 2019 by Keghart

Category: Opinions

.

by **Maitre Barkev Davidian**, Toronto, 1 January 2020

There are certain people in Armenia, and some in the diaspora, who favourably look at the West, strive to cooperate with it and be guided by it, fascinated by the West's exemplary democracy, its high standard of living and its spirit of liberalism. Such people have that attitude the tendency to flee from the bludgeoning hands of Russia. Praisers of the West most probably know that it has a domestic policy which is practiced for local consumption and a foreign policy that is exactly the opposite to destabilize the democracies in developing countries, to impoverish them by stealing their riches and empower dictators to subdue freedom.

The reneged Promise (Article 62 of Part III of the Treaty of Sèvres, August 1920)

There are also some people who as a result of their ideological allegiance to the former Soviet Union, continue to side with Russia even when it practices policies similar to the West to promote Russia's self -interests.

.

by **Maitre Barkev Davidian**, Toronto, 1 January 2020

There are certain people in Armenia, and some in the diaspora, who favourably look at the West, strive to cooperate with it and be guided by it, fascinated by the West's exemplary democracy, its high standard of living and its spirit of liberalism. Such people have that attitude the tendency to flee from the bludgeoning hands of Russia. Praisers of the West most probably know that it has a domestic policy which is practiced for local consumption and a foreign policy that is exactly the opposite to destabilize the democracies in developing countries, to impoverish them by stealing their riches and empower dictators to subdue freedom.

The reneged Promise (Article 62 of Part III of the Treaty of Sèvres, August 1920)

There are also some people who as a result of their ideological allegiance to the former Soviet Union, continue to side with Russia even when it practices policies similar to the West to promote Russia's self -interests.

The policies of superpowers in handling their foreign affairs with small countries are based on installing rulers and turn them into dictators to serve them instead of serving the interests of the local peoples

The victims of such policies of the West have been countries in Asia, Africa, Latin and Central

America. The victim of a similar policy of Russia has been Armenia for a few decades before its Velvet Revolution (2018).

Our nation, which has been the victim of superpowers of the East and the West, should know, however, how to differentiate the one from the other. We have examples from the past, whereby Russia dressed in White or Red, in its practices as a powerful empire, has ignored or suppressed our national aspirations; nevertheless, one should invariably admit with certainty that whatever is left of our past vast homeland, at least since 1828, we owe it to Russia.

What we have at present as a territorial homeland out of historical Armenia came under the rule of Russia in 1828, and in 1945, the guaranteed return of our occupied land in Western Armenia was halted by the ultimatum of West's Winston Churchill and Harry Truman not to cross into the Turkish territories. One should not forget also, that the West's two superpowers of the past, England and France convened the Berlin Congress (1978) in order to save the fall of the Ottoman Empire, and helped Kemal Ataturk, to establish the Turkish Republic in 1923.

America, the present torchbearer of the West continues the practice to apply the jurisprudence written by the European West in dealing with small and weak countries; it remains the ally of Turkey for more than half a century, giving her the right to hit right and left in an unruly way.

There is a popular Arabic proverb that says," listen to wisdom from the mouths of idiots". President Trump's recent statement to explain his decision to abandon the Syrian Kurds demonstrates how the West manages the fate of peoples and countries that are dependent on its support. In justifying his decision to pull out American troops from the Kurdish controlled areas in Syria, the President said that sometimes it is important to let the opposing sides fight each other like kids in order to act later to disengage them from the fight. This is how the West operates by "helping deceitfully" and by "ruling divisively". In 1918, the Armenian "legionnaires" fought heroically with the English and French troops in the battle of Arara and defeated the ottoman army hoping to have a homeland in Cilicia where the remnants of the Armenian genocide could gather and live. They were lied upon, deceived and became scattered all over the world. The promise of a great Armenia made by the conquering West at the Treaty of Sèvres was deceitful, and as the Armenians were deceived and abandoned, the West saw in Ataturk's advances an ally that could serve its interests in the future.

The Syrian Kurds' hope to see their dream of having a homeland was almost realized by relying on American help and power, when that dream vanished as a result of American conspiring spirit. The gains made by huge sacrifices of the Syrian Kurds in defeating the brutal ISIS, which was in favour of many sides, especially the West and America, was compromised by America to please the Turks and Turkey. The vanishing dream of the Kurds seen by Armenian eyes, opens up in our mindset a series of historical events that start with the example of the ladle of "Khrimian Hayrig" and continues through to the Armenian genocide. The perfidious West authorized the Treaty of Sèvres to grant us a Wilsonian great Armenia and then reneged it. The west has been perfidious to the Palestinians,

perfidious with respect to Cyprus, and perfidious regarding the aspirations of the Kurds and many peoples of Asia, Africa and Latin America.

When the Nationals of the East count on the West, they will have a racist Israel gnawing among their midst, the Nasserite Arab nationalism burnt by the flames of religious fundamentalism and a mortal blow given to the usurped rights of Armenians by making them sign "Protocols" with Turkey.

ԱՐԵՒԵԼՔՑԻՆ ԵՐԲ ԱՐԵՒՄՈՒՏՔԻՆ ՎՍՏԱՀԻ

Մեթր Պարգեւ Դաւիթեան

Կան հայաստանցիներ, եւ իրենց հետ որոշ թիւով սփիւռքահայեր, որոնք Ամերիկայի կամ արեւմտեան աշխարհին նկատմամբ ունին գործակցելու եւ գործուղուելու սէր ու մարմաջ՝ հմայուած այնտեղի ժողովրդավարական կարգավիճակով, կեանքի բարձր մակարդակով եւ ազատութեան շունչով: Այդպիսիները այդ կ՚ընեն՝ Ռուսիոյ «կլանող ճիրաններէն» դուրս գալու տրամադրութեամբ: Արեւմուտքի գովքը հիւսող մեր հայրենակիցները վստահաբար գիտեն, թէ Արեւմուտքը ունի ներքին քաղաքականութիւն մը, որ տեղական սպառումի կը ծառայէ (local consumption) եւ ունի արտաքին քաղաքականութիւն մը, որ ներքինին ճիշդ հակառակն է եւ կը ծառայէ ժողովրդավարական կարգավիճակ խանգարելու թերաճ երկիրներումէջ, անոնց հարստութիւնը գողնալով՝ զանոնք աղքատացնելու, եւ բռնատէրեր կանգնելով՝ անոնց ազատութիւնը զսպելու կամ կաշկանդելու:

Կան եւս հայաստանցիներ, եւ իրենց հետ որոշ թիւով սփիւռքահայեր, որոնք անցեալի Սովետական Միութեան հանդէպ ունեցած իրենց գաղափարի զօրակցութեան բերմամբ կը շարունակեն ըլլալ Ռուսիոյ կողքին, նոյնիսկ երբ ան Արեւմուտքին պէս շահախնդիր քաղաքականութիւն կը վարէ:

Մեծ պետութիւններու վարած արտաքին քաղաքականութիւնը փոքր ազգերու նկատմամբ՝ հիմնուած է իրենց այլազան կարելիութիւններով պետական իշխանաւորներ նշանակելուն վրայ, եւ ապա զանոնք բռնատէրեր դարձնելով՝ ապահովելու իրենց շահերը՝ ի վնաս տեղացիներու ազգային շահերուն: Այդ տեսակ Արեւմուտքի քաղաքականութեան զոհ գացած են Ասիոյ, Ափրիկէի ու Լատին Ամերիկայի երկիրները, եւ այդ տեսակ Արեւելքի քաղաքականութեան զոհ դարձած էր Հայաստան անկախութենէն ետք քանի մը տասնամեակ՝ թաւշեայ յեղափոխութենէն առաջ:

Հզօր Արեւմուտքի մը կամ հզօր Արեւելքի մը շահերուն զոհ դարձած մեր փոքր ազգը պէտք է գիտնայ սակայն զանազանել մէկը միւսէն: Անցեալէն կան օրինակներ, երբ ռուսը, ճերմակ կամ կարմիր հագած, մեծ կայսրութիւն մը եղած ըլլալու տենդէն տարուած՝ անտեսած էր կամ զսպած էր մեր ազգային տենչերը, սակայն եւ այնպէս պէտք է անվարան խոստովանիլ, թէ այն ինչ որ անցեալէն մնացած է մեզի որպէս հող ու հայրենիք, գոնէ 1828 թուականէն սկսեալ, կը պարտինք ռուսին եւ իրմով ճանչցուող

Արեւելքին։

Պատմական Հայաստանէն մեզի մնաց միայն այն, որ 1828-ին Ռուսիոյ տիրապետութեան տակ ինկաւ, իսկ 1945-ին ալ գրաւեալ Արեւմտեան Հայաստանի ստոյգ վերադարձը Հայաստան՝ կանխուեցաւ Արեւմուտքի Հերի Թրումընին եւ Ուինսթըն Չրչիլին կողմէ, Թուրքիոյ սահմանները չանցնելու անոնց ռուսին տուած խիստ ազդարարութեամբ։ Պէտք չէ մոռնալ նաեւ, թէ Արեւմուտքն էր, որ իր անցեալի մեծ հսկաներով՝ Անգլիայով ու Ֆրանսայով, Պերլինի վեհաժողով (1878) սարքեց՝ Օսմանեան Կայսրութեան կործանումը կանխելու, եւ Քեմալ Աթաթուրքին ալ օգնեց՝ Թուրքիոյ հանրապետութիւնը հիմնելու (1923)։

Արեւմուտքի ԱՅՐՈՂ ջահին ու ԿԼԱՆՈՂ շահին ներկայ ջահակիրը՝ Ամերիկան, շարունակելով կիրարկել եւրոպական Արեւմուտքին կողմէ գրուած եւ մշակուած օրէնսգիտութիւնը (jurisprudence) փոքր ու տկար ազգերու նկատմամբ, կէս դարէ աւելի կը մնայ Թուրքիոյ դաշնակիցը՝ անոր տալով սանձարձակ գործելու եւ աջ ու ձախ հարուածելու իրաւունքը։

Արաբական ժողովրդային արածը կ'ըսէ՝ «իմաստութիւնը լսեցէք խենթերու բերնէն». եւ իրօք, նախագահ Թրամփի վերջերս կատարած յայտարարութիւնը Սուրիոյ քիւրտերը լքելու մասին՝ ցոյց կու տայ, թէ ինչպէ՛ս Արեւմուտքը կը տնօրինէ ճակատագիրը իրմէ կախեալ ազգերուն կամ երկիրներուն։ Արդարացնելով ամերիկեան ուժերուն քաշուիլը քրտական հակակշռին տակ գտնուող Հիւսիսային Սուրիայէն՝ Թրամփ ըսաւ, թէ երբեմն պէտք է թողուլ, որ կողմերը կռուին մանուկներու պէս՝ յետոյ զանոնք իրարմէ բաժնելու դերը կատարելու համար։ Այդպէս եղած է դերը Արեւմուտքին՝ «խաբուսիկ օգնելու» եւ «բաժնէ՛, որ տիրես»-ի քաղաքականութիւնը որդեգրելով։ Սեպտեմբեր 1918-ին, Արարայի ճակատամարտին մասնակից հայ լեգէոնականները քաջաբար կռուելով Ֆրանսայի ու Անգլիոյ կողքին եւ պարտութեան մատնելով օսմանեան բանակը՝ կը յուսային անկախ Կիլիկիա մը ունենալ, հոն ժողուելու համար աքսորեալ հայ բեկորները։ Խաբուեցան, լքուեցան եւ աշխարհով մէկ բաժան-բաժան եղան։ Սեւրի դաշնագրով հայուն մեծ Հայաստան մը խոստացող յաղթական Արեւմուտքը խաբեց ու լքեց հայը՝ Թուրքիոյ մէջ Աթաթուրքի յաղթանակով իր շահերուն երաշխաւորը դառնալու ապագայ դաշնակից մը տեսնելով։

Սուրիոյ քիւրտերուն ինքնիշխան հայրենիք մը ունենալու դարաւոր երազը իրականացած կը թուէր ըլլալ Արեւմուտքի ուժին յենած, երբ յանկարծ այդ երազը շոգիացաւ Ամերիկայի դաւադրական ոգիին պատճառաւ։ Սուրիոյ քիւրտերուն անսահման զոհողութիւններով ձեռք բերուած յաղթանակը ընդդէմ վայրագ «ՏԱԷՇ»-ին եւ ի նպաստ շատ մը կողմերու, մանաւանդ Արեւմուտքին եւ Ամերիկայի, ծախու հանուեցաւ նոյն այդ Ամերիկային կողմէ՝ թուրքը գոհացնելու համար։ Հայու աչքերով դիտուած՝ քիւրտերուն ինքնիշխանութիւն մը ստեղծելու երազին շոգիացումը մեր մտահորիզոնին վրայ կը բանայ պատմական դէպքերու շարք մը, որ Խրիմեան Հայրիկի

շերեփի օրինակով կը սկսի եւ Հայկական Ցեղասպանութեամբ կը շարունակուի: Սեւրի դաշնագրով լիազօրուած նախագահ Ուիլսընի Մեծ Հայաստան մը մեզի տալու խոստմնադրուժ Արեւմուտքը՝ եղած է նաեւ խոստմնադրուժ պաղեստինցի ժողովուրդին նկատմամբ, Կիպրոսի հարցին նկատմամբ, քիւրտերու ինքնիշխանութեան նկատմամբ, եւ Ասիոյ, Ափրիկէի ու Լատին Ամերիկայի շատ մը ազատատենչ ժողովուրդներու նկատմամբ:

Արեւելքցին երբ Արեւմուտքին վստահի, իր մէջ զինք կրծող ցեղապաշտ Իսրայէլ մը կ'ունենայ, Նասէրի ազգայնական շարժումը կրօնամոլութեան կրակով կ'ոչնչանայ, եւ հայերուս ալ Թուրքիոյ հետ «փրոթոքոլային»-ներ ստորագրեցնելով՝ մեր յափշտակուած իրաւունքներուն մահացու հարուածով վերջ կու տայ…:

23 Հոկտ. 2019